

свѣти и расположение. Тихо и еднообразно прѣкарвалъ той живота си, заедно съ старата си майка, която не веднѣжъ му загатвала да го задоми; най-послѣ, нейнитѣ желанія били изпълнени и прѣзъ зимата на 1884—5 г. Златевъ встъпилъ въ бракъ съ сегашната си овдовѣла сѣпруга. Но не било сѣдено Златеву, да се радва дълго на щастливий семѣенъ животъ, скоро настѣпило врѣме, което припомнило прѣдишнитѣ мечтания отъ младитѣ му години: обявило се съединението, наченѣла се мобилизацията и той се заловилъ съ най-голѣма енергия, да подготвя дружината си, за прѣдстоящитѣ случайности.

Както е извѣстно, веднага слѣдъ мобилизацията, сѣверно-българскитѣ полкове, бѣхъ отпратени кждѣ турската граница, отъ кждѣто се очаквахъ бѣдѣщитѣ неприятелски дѣйствия. На Приморский полкъ се паднало, да се расположи на участъка на позициитѣ при г. Ямболъ, кждѣто го и заварило извѣстието за обявяванието на войната отъ Сърбия и отъ кждѣто трѣбаше да бърза за да пристигне на сръбската граница. До нѣкждѣ, полкътъ можилъ да се воспользува отъ желѣзницата, но отъ послѣдната ѣ станция и до Сливница — пространство съставлявающе около 112 километра, полкътъ го прѣминалъ за 36 часа, което едва ли не е единственний случай отъ походитѣ, въ новата военна история! 112 километра въ 36 часа, заедно съ почивкитѣ, нощитѣ, прѣзъ балканисти мѣста и въ най-кално